

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

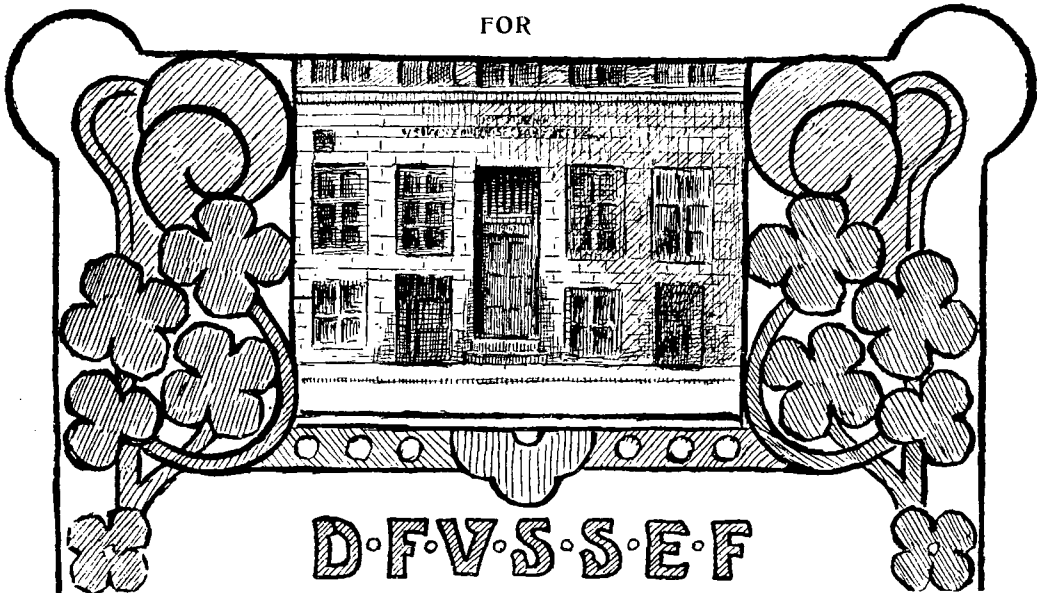
Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MEDLEMSBLAD

FOR

NR. 1.

1. DECEMBER 1905.

1. AARG.

Idet Bestyrelsen, ved at udsende første Nummer af et Medlemsblad for Foreningen, realiserer en Plan, der længe har været under Overvejelse, sker det i det Haab, at dette Blad maa tjene til at fremme Foreningens dobbelte Formaal: at skabe og vedligeholde et godt og kammeratligt Forhold mellem dens Medlemmer og at værne om Minderne fra Skolen og hjælpe til at vedligeholde Interessen for dens Vel og Ve blandt de gamle Elever.

Det er givet, at jo flere Medarbejdere Bladet tæller, jo rigere og mere afvekslende kan dets Indhold blive. Bestyrelsen haaber derfor, at de Medlemmer, der har noget paa Hjærte, ikke vil holde sig tilbage, men lade deres Tanker og Meninger komme frem i Bladets Spalter.

Da Omkostningerne ved Bladet væ-

sentlig skal dækkes ved at spare Porto m. m. for de sædvanlige Meddelelser om Foreningens Sammenkomster, vil disse Meddelelser altsaa ikke mere udgaa. Derimod vil der her i Bladet, der vil udkomme i Slutningen af hver Maaned, findes Meddelelser om Sammenkomsterne i den paafølgende Maaned.

Dernæst vil Bladet bringe Referater fra Foreningens Møder og, som ovenfor nævnt, staa aabent for enhver, der har noget paa Hjærte.

Hermed være det lille Foretagende anbefalet til Medlemmernes Velvilje, Interesse og — navnlig for de første, vanskelige Maaneders Vedkommende — Overbærenhed.

Bestyrelsen.

Bladets Leder er:

Hans Chr. Riis,

Baggesensgade 6. 3. Sal, N.

Marius Lund.

Af Dr. phil. H. Ræder.

—o—

Det er iaar 25 Aar, siden „Det forenede Velgørenhedsselskabs“ Skoles nuværende Inspektør begyndte at virke som Lærer ved Skolen. I den langt overvejende Del af denne Aarrække har han været Skolens Leder, idet han allerede 1882 som en ganske ung Mand overtog Posten som Inspektør, i Begyndelsen dog under Vill. Jacobsen som „Forstander“, indtil denne trak sig tilbage i 1885, og Forstanderstillingen ophævedes, saaledes at Inspektøren overtog hans Funktioner.

I Løbet af den Tid, da Lund har været Inspektør, har Skolen modtaget en betydelig Udvidelse. Straks i Begyndelsen af dette Tidsrum falder den Begivenhed, som nok kan kaldes Hovedbegivenheden i Skolens Liv: Erhvervelsen af egen Bygning, som gjorde det muligt at indrette eet-aarige Klasser og udvide Undervisningen saaledes, at Skolen kunde føre sine Elever op til Almindelig Forberedelseseksamen. Det var først og fremmest Lund, som med sin store Energi og sin stærke Tro paa Skolens Fremtid fik gennemført denne Sag, der jo ikke alene i Øjeblikket krævede store Penges ofre fra Selskabets Side, men ogsaa i den kommende Tid nødvendigvis maatte kræve stadig voksende aarlige Tilskud, foruden at det ogsaa let kunde

befrygtes, at det med Tiden vilde vise sig umuligt at finde det tilstrækkelige Antal Lærere til at varetage den udvidede Undervisning. Hvor berettigede disse Betæneligheder end kunde være, kan der nu bagefter ikke herske nogen Tvivl om, at, hvis Skolen overhovedet skulde vedblive at bestaa, var Udvidelsen en Nødvendighed: hvis den ikke var bleven gennemført, vilde den stærke Udvikling af den københavnske Kommuneskole, som har fundet Sted i de senere Aar, snart have berøvet Skolen dens Eksistensberettigelse. Lunds Tillidsfuldhed fik ogsaa Ret. Det lykkedes at tilvejebringe de fornødne Pengemidler, og da det i Tidens Løb viste sig vanskeligt for Selskabet at bære de forøgede Omkostninger til Skolen, lykkedes det ogsaa dels ved en Bazar i 1889 at forøge Skolens Særformue, dels ved senere udsendte Opraab at skaffe en Del nye Bidragydere særlig til Skolen. Heller ikke har der været nogen Vanskelighed ved at skaffe Lærere, og det, uagtet der aldrig er blevet gjort særlige Anstrengelser for at drage Lærere til Skolen. Paa dette Punkt viser sig den Hovedejendommelighed, som har præget hele Lunds Ledelse af Skolen. Hvis man vilde fremhæve den Energi, hvormed Lund stedse har arbejdet for Skolen og ofret den sin bedste Tid og sine bedste Kræfter, saa vilde det ikke være med Urette. Men langt mere karakteristisk for ham er det, at der er saa mange Ting, som han netop af

Princip har undladt at gøre, uagtet der for en almindelig Betragtning skulde synes at være al mulig Grund dertil. Det ligger jo i Sagens Natur, at de Vilkaar, hvorunder der arbejdes ved Skolen, maa medføre noget usikre og skiffende Forhold med Hensyn til Lærerbekendtskabet. Det hænder selvfølgelig ofte, at en Lærer maa opgive sine Timer med ganske kort Varsel, og at adskillige Timer i kortere eller længere Tid ere ubesatte. I saa Tilfælde kommer den forøgede Byrde udelukkende til at hvile paa Inspektøren, som jævnlig maa beskæftige flere Klasser samtidig, og den Mulighed er altid tilstede, at der pludselig kan indtræde en større Vakance, som vilde gøre Forholdene utaaelige. Alligevel har Lund aldrig foretaget større Anstregelser, Udsendelse af Opraab eller Lignende for at drage Lærere til Skolen, men enhver Tilgang har fundet Sted ligesom ganske af sig selv, gennem private Bekendtskaber, og der har næppe nogensinde været nogen egentlig Vanskelighed i denne Henseende. Den samme Utilbøjelighed til at sætte noget større Apparat i Bevægelse end absolut fornødent, præger ogsaa Lunds daglige Ledelse af Skolen. Eleverne vænnes fra Begyndelsen af til i størst mulige Omfang at hjælpe sig selv, l. Eks. ved at udføre deres skriftlige Arbejder paa Skolen uden Tilsyn, hvilket ofte nødvendiggøres af Forholdene, idet der gøres dem begribeligt, at det kun vil være til Skade for Vedkom-

mende selv, hvis Nogen vil skrive af eller en Kammerat, og ligeledes er der i Frikvartererne ikke Tale om nogen Inspektion. Herved har Lund forstaaet at bibringe sine Elever en ejendommelig Selvstændighed, dog saaledes, at han ogsaa stadig gør dem det klart, at Skolen stiller sine bestemte Fordringer, og at der er visse Grænser, som ikke tør overskrides. Ogsaa i hans daglige Ledelse viser sig hans urokkelige Tillid til, at Elevernes Udvikling fremmes og Skolens hele Fremtid betrygges bedst ved Anvendelsen af smaa Midler, og denne Overbevisning har han sikkert i Aarenes Løb faaet mange af Skolens Lærere og Elever til at dele.

Festen for Mr. Lund.

—0—

Som det jo vil være alle bekendt, fejredes Mr. Lunds 25-aarige Jubilæum som Lærer ved Skolen den 23de November ved en selskabelig Sammenkomst i Søvavillonen, hvortil der var mødt en talrig Skare af Lærere og gamle Elever med Damer.

Kl. 8½ gik man til Bords, og efter at Dr. Ræder havde budt Velkommen, blev der afsunget en Sang for Hædersgæsten, (en Sang, hvis glimrende Rim ubarmhjærtigt røbede dens Forfatter)

og derpaa holdt Hr. Heering en frisk og hjertelig Tale, hvori han bragte Hr. Lund en varm Tak fra hans Kammerater blandt Lærerne. Den næste Sang omhandlede Hjemmet i Aabenraa, og Hr. Michelsen bragte derefter Hr. Lund og Frue Lærernes Tak for den bramfri og udstrakte Gæstfrihed, hvormed de altid var bleven modtaget i Hr. Lunds Hjem. Endelig bragte Foreningens Formand Hr. Lund en varm Tak fra hans gamle Elever, idet han udtalte Haabet om, at Hr. Lund endnu i mange Aar maatte være i Stand til at kunne vie Skolen sine Kræfter.

Efter at en Del flere Talere havde haft Ordet, deriblandt Prof. Dahl, der talte for Hr. Lund, som den af Lærerne ved Skolen, der kom i nærmeste Berøring med Elevernes Hjem, takkede Hr. Lund for de udbragte Skaaler, idet han omtalte sin første Berøring med Skolen og mindedes sine gamle Lærere og sluttede med en Skaal for Prof. Dahl.

Efter Kaffen samledes man atter om Bordene til Caloric og Whisky, og atter blev der holdt en Mængde Taler for Hr. Lund, hvoriblandt vi fremhæver Hr. Heerings for „Nomaden Lund“ og Mandrup Poulsens for den „underlige“ Inspektør ved den „underlige“ Skole og hans lige saa „underlige“ Frue.

Kl. 1 skiltes man med Bevidstheden om at have tilbragt en meget fornøjelig og stemningsfuld Aften.

R.

Foreningsmeddelelser.

—0—

Sammenkomst

for Medlemmer med Damer

Torsdag den 7. December

Kl. 8¹/₂. præcis

i **Søpavillonen**, Gyldenløvesg.

Foredrag

af Herr stud. mag. H. Sørensen:

„**Højskolen**“.

Koncert af en Trio.

For dem, der maatte ønske det, vil der som sædvanligt blive serveret Smørrebrød, Øl og Kaffe for 1 Krone.

Aftenen slutter med en lille Dans.

Paa Grund af det særligt righoldige Program anmodes Medlemmerne indstændigt om at møde talrigt og **præcis**.

Bestyrelsen.

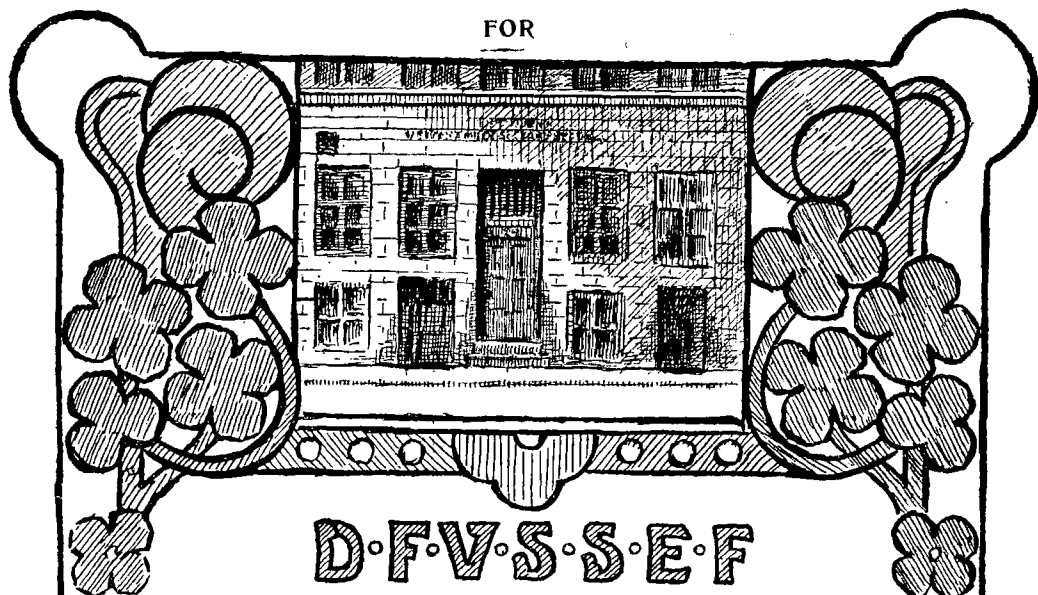

Udgivet af: **D. F. V. S. S. E. F.**

Universal-Trykkeriet (Skou & Madsen),
Gl. Mønt 13, København K

MEDLEMSBLAD

FOR

NR. 2.

1. JANUAR 1906.

1. AARG.

Foreningen.

—o—

Er Danmark, som Digteren sang, et lidet fattigt Land, saa er det i hvert Fald ikke Foreninger, det mangler. Af dem har vi saamænd nok, og skulde man lytte til de agitatoriske Røster, der daglig runger i vore Øren, saa er det vor uafviselige Pligt som Menneske og Borger at være Medlem af dem alle. Efter dette at dømme skulde man næsten tro, at et Menneskes Liv i vore Dage henrandt med at gaa til Generalforsamlinger, Delegeretmøder, Kongresser, Foredrag, Aftenunderholdninger o. s. v. Slet saa slemt er det vel ikke, især hvis man skal tro Bestyrelsesmedlemmer, thi fra den Kant hører man som bekendt ikke andet end Jammerklager over Mangel paa Interesse fra Medlemmernes Side.

Nogen Forbindelse er der vel nok mellem disse to Yderpunkter, idet den store Mængde Foreninger, der lægger Beslag paa vor Deltagelse og Interesse, er Skyld i, at vi ikke ret kan

samle os om noget enkelt, og at det hele derfor som oftest uhjælpeligt gaar itu. Det kunde derfor være ganske interessant at se, hvad der berettiger vor Forenings Tilværelse i denne med disse Institutioner saa rigt velsignede Tid, hvor man for en god Krone om Maaneden kan faa baade Frisind og Ungdom og mange andre rare Ting.

Efter min Mening er Grunden til Foreningslivets enorme Vækst den, at Hjemmene, navnlig her i København, har lukket sig mere til, er blevne mere eksklusive, og at den gode, gamle hjemlige Selskabelighed er ved at forsvinde. Familiernes Medlemmer drages af Arbejde og Interesse hver til sin Side, og Foreningslivet maa da blive en Erstatning for det tidligere selskabelige Liv i Hjemmet. Desværre som oftest kun en tarvelig Erstatning.

Her mener jeg da, at vor Forening byder en stor Fordel fremfor andre Foreninger af lignende Art, ved det fortrolige og ligefremme Forhold, der binder ældre og yngre til hinanden.
(Fortsættes.)

Skolens Juletræ.

—0—

Som Skolen i den daglige Gerning fulgte sine egne Veje, paa mange Maader saa vidt forskellige fra andre Skolers, saaledes gik den ogsaa, naar den festede, ad sine egne Stier; og ikke mindst derfor staar Skovturen og Juletræet for os "gamle" omgivet med et Eventyrets Skær, som er ret ufatteligt for uindviede.

Men mest dog Juletræet.

Der er Tradition i denne Fest, ud af den gode, gamle, uforanderlige Stamme er der i Tidens Løb vokset saa mange Skud, at der skal et godt Bryst til at kunne hugge gennem det Vildnis af Glæder og Fornøjelser en saa kort Aften byder en. Men Tønen, som gør Musikken, er stadigvæk den samme fordringsløse, hjertelige.

Første Gang jeg var med til Skolens Juletræ, samledes vi i de smaa Rum til Gaarden i Vestergade. Jule-salmen var sunget, "Solopartiet" foredraget og stærkt beklemt og forventningsfulde pippede vi om "Nøglehullet", medens 50 Par blanke Øjne hang ved Lund, der stod ved Døren til det allerhelligste.

Op gik Døren til den store Stue til Gaden, og ind tumlede hele den "overmaade pæne Familie", forrest de langbuxsede gentlemen, som "fyldte sejsten uden X", og bagest alle os smaa Rotter, Haand i Haand med skinnende Øjne og aabne Munde, nikkende afvekslende til Træet og de mange Lærere, der stod langs Væggene.

Godterne og Gaverne blev fordelte, det store Juletræ plyndret, og under vældig Jubel slæbt ad Trapperne ned i Gaarden — og saa spillødes de Komædie. —

Rampen var en Pind, som delte Stuen i to lige store Dele, og ned mellem Skovdekorationens Sufitter hang Skolens velkendte Petroleumslamper.

Dog Kunsten var stor, vi morede os kongeligt, og om Natten drømte vi om Sofie, for hvem Skæbnen var saa haard.

Saa fik Skolēn sit eget Hus, og Aar efter Aar føjedes nyt til Festen under Lunds ivrige Ledelse, men paa Bekostning af hele hans Juleferie, thi

"... ta'r fra sit Kammer
han rask sin gamleste Frak'."

Teatret fremstod. Først var det magiske skraa Gulv samlet af gamle Døre, Lund havde reddet fra Skolehusets Ombygning, og tit hændte det, at en sylfidelet "Aktrice" drattede gennem en Fylding ned i Underverdenen, trods det, at Lund havde betegnet de svage Steder med tykke Kridtstreger.

Nu er der Gas (ja, et Aar var der Maaneskin, saa godt som det kgl. Teaters), Dørene er afløst af solide pløjede Brædder, der taaler selv de voldsomste Frierscener, Fortæppet er rent ovenud, Dekorationerne ligesaa, Suf-flørkasse o. s. v.

Musikken lededes i mange Aar af Festens Næstkommanderende Alstrup

"... men raaber saa Stripp fra
Teatrum,
hør Alstrup, nu gaar der en Sang,
saa pensler han hastig et Punktum
og sætter Musikken i Gang."

De ædle Skuespil indstuderedes af skiftende Instruktører af Rang, Heering, Hedemann, Stripp o. s. v.

Dragterne blev mere og mere korrekte, Interiørerne stilfulde. Med Foragt vil man nu se ned paa vor Tids "Toiletter", der i høj Grad var

efter Recepten: ingen Ting hæftet op med Roser. Nu fejrer Selskabet, bistaaet af et fortrinligt Kapel, store Generalprøvetriumfer over et mægtigt og betalende Publikum.

". . . Ja, højnet er Thalias Hal, og Kunsten er fuldbaaren."

I Skolelokalerne paa 1. Sal til Gaard og Gade fremtryllede samtidig Lærere og Elever et rent Førigt. Snart var Lund paa Teatret, snart heroppe, savende, hamrende, snittende o. s. v., og der blev malet og dekoreret, tænk paa Navne som Blom, Danielsen, Haase og nu Kjeldgaard, og medens Lærere og Elever i broderlig Forening søgte at overbyde foregaaende Aars Pragt, rustede Fru Lund sig til at tilfredsstille den gastronomiske Trang, den hun med Flid og Held stadig søgte at gøre større for hvert Aar.

Er det da saa underligt, at Lærere og gamle Elever i stadig større Tal samledes i Aabenraa, og sikkert mangen Kontordreng er som jeg bleven modtaget med en Principals forundrede Smil, naar man bad om at maatte gaa lidt tidlig, "for jeg skal til Juletræ paa Skolen".

Saa stor blev Tilstrømningen efterhaanden, at selv Hr. og Fru Lunds Husrum blev for lille, der maatte gøres noget.

Derfor har Elevforeningen i de sidste 5—6 Aar budt til Julefest samme Aften som Skolen. — Aar efter Aar er Juletræet fra Aabenraa baaret over til Skolens gamle Dreng, og vi har fejret Skolens Jul i festligt Lag. Aar efter Aar har Elevforeningen, Traditionen fra Skolen tro, føjet ny Idéer til, saa at vor Fest nu er en værdig Fortsættelse af Skolens.

Forarbejderne til Festen paa Skolen

har en virkelig pædagogisk Betydning, thi vel förstod vi til daglig, hvad Lærerne var for os, men aldrig fattede vi det tydeligere, end naar de Dag efter Dag i deres Ferie gik sammen med os 13—16 Aars Dreng som ældre Kammerater, drøftende alt mellem Himmel og Jord, vi kom hverandre saa rart nær paa Livet, og disse Juleferier har deres overordentlig store Andel i, at Lærere og Elever knyttes saa stærkt sammen, at de holder ved langt ud over Skoletiden.

Derfor bringer vi Lærerne og særlig Hr. Lund en hjertelig Tak for de mange Aftener, hvor vi ligesom fik opfrisket vor Skoletid, fik hilst paa de gamle Lærere, paa Bordene og Bænkene, men først og sidst fik hilst paa hele den nu herskende "overmaade pæne Familie" og set, at Drengene Gudskelov er ligesaa glade for deres Skole nu, som i "de gode gamle Dage", da vi var Piger.

I det Haab, at vi endnu i en uoverskuelig Aarrække maa samles unge og gamle Dreng til Juletræ i Aabenraa og derefter i Elevforeningen, ønskes Skolen og alt, hvad Skolens er, en rigtig

glædelig Jul.

P.

Sammenkomsten

den 7. Decbr. havde samlet et halvt Hundrede Deltagere, hvoriblandt Hr. Inspektør Lund med Frue. Efter at Formanden havde indledet med en kort Bemærkning, hvori han udbad sig Medlemmernes kraftige Støtte af og Interesse for vort Foreningsblad, overgav han Ordet til Aftenens Foredragsholder Hr. Herman Sørensen, der talte om "Højskolen"; det lykkedes ham i et kort og livligt Foredrag at give de Tilstedeværende et interes-

sant og klart Billede af Højskolens Tilblivelse, dens daglige Liv og kulturelle Betydning. Efter Foredraget fulgte Trio-Koncerten; Programmet bød som Indledning paa Schumanns: "Liebesgarten", der, trods en Smule Nervøsitet, navnlig for Violinistens Vedkommende, spilledes fint og nydeligt; Hovedinteressen knyttede sig imidlertid til den efterfølgende "Trio i C-Dur" (Nr. 18) af Haydn, og det med fuld Berettigelse, thi heri skænkede Koncertgiverne deres Tilhørere en udsøgt Nydelse, der i lige Grad skyldtes de altid indtagende Haydn-ske Toner og den udmærkede Udførelse, der vidnede om stor personlig Dygtighed, støttet af omhyggelig Indøvelse og godt Sammenspil; de spillende lønnes da ogsaa med et kraftigt Bifald.

Efter Aftenunderholdningen indtoges den traditionelle Souper med den lige saa traditionelle og selvfølgelige Skaal for Aftenens Assisterende; ved Bordet viste sig senere Efterdønningerne fra Festen den 3. Novbr. i Form af en af Formanden udbragt Skaal for Hr. Inspektør Lund. Da Kaffen var drukket, tilbragtes Resten af Aftenen paa den behageligste Maade, bl. a. med en lille Dans, i de hyggelige og smukke Lokaler, indtil ved 2-Tiden de sidste "God Nat"ter udveksledes.

Coda.

Blandinger.

Skolens Aarsfest afholdes Søndag d. 7. Januar i Købmandsskolens Festsal, Hj. af Nørrevoldgade og Fiolstræde.

* * *

Det vil sikkert glæde mange at erfare, at Niels Rosenkjær, der i længere Tid har ligget paa Hospitalet af Blindtarmsbetændelse, nu, efter veloverstaaet Operation, atter er rask.

* * *

Efter ovenstaaende Artikel om Skolens og Foreningens Julefest behøver vi vel næppe yderligere at opfordre

Medlemmerne til at møde talrigt ved Julefe ten d. 4. Janr. Vi betragter det som en Selvfølge, at alle giver Møde denne Aften.

* * *

Husk Spilleaftenen den 17. Janr.

* * *

Ved Fastelavnsfesten den 3. Febr. bedes Deltagerne saa vidt muligt møde maskerede. Der stilles ikke store Fordringer i denne Henseende, og enhver kan sikkert med lidt Opfindsomhed uden videre Omkostninger lave sig selv en Forklædning eller Maske. At man vil komme til at more sig, skal Bestyrelsen nok sørge for.

* * *

Referatet af Festen d. 7. Decbr. er skrevet af et Medlem udenfor Bestyrelsen, og Lederen af Bladet ønsker meget, at Medlemmerne selv skriver denne Del af Bladet. Kun derved kan en sund og gavnlig Kritik komme frem.

Foreningsmeddelelser.

—0—

Torsdag den 4. Januar Kl. 9¹/₂ afholder Foreningen i Fortsættelse af Skolens Julefest

Jule- og Nytaarsfest

for Medlemmer med Damer i Søpavillonen, Gyldenløvesgade.

STORT PUNSCHESOLD, hvorunder Bestyrelsen haaber at kunne berede Deltagerne forskellige Overtaskelser, ligesom Lokalerne ville blive smukt dekorerede.

Pris: 1 Krone pr. Deltager.

Onsdag d. 17. Januar i Søpavillonen: Spilleaften.

Lørdag den 3. Februar: **Fastelavnsfest**, hvorom nærmere Bekendtgørelse vil udgaa. (Se ovenst. Notits.)

Annoncer til Bladet modtages til rimelig Betaling efter nærmere Forhandling med Bladets Leder.